

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3233/07

בפני: כבוד השופט א' א' לוי
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט ע' פוגלמן

העותר: טלאל שרים

נגד

המשיב: מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

עתירה למתן צו על-תנאי

תאריך הישיבה: י' באדר ב' התשס"ח (17.3.08)

בשם העותר: עו"ד לאה צמל

בשם המשיב: עו"ד אביטל סומפולינסקי

פסק-דין

השופט א' א' לוי:

1. בחודש דצמבר 2002 נעצר העותר בחשד לפעילות במסגרת ארגון החמאס, וברשותו נמצאו 9,500 דולר, 1,300 דינר ו-220 ש"ח.

בכתב אישום (מתוקן) שהוגש נגד העותר לבית המשפט הצבאי שומרון, הוא הואשם בחברות בארגון החמאס והחזקת אמל"ח, וכן באחריות לגרימת מוות בכוונה בפיוגע התאבדות בו נהרגה אשה. העותר לא חלק על כך ששימש פעיל פוליטי בחמאס, ושקיבל לידו סכום חודשי של כ-3,500 דולר. עם זאת, הוא כפר באישום הנוסף של גרימת מוות. לאחר שמיעתן של ראיות הצדדים, הרשיע בית המשפט את העותר בעבירות שיוחסו לו, בהמשך דן אותו למאסר עולם.

2. העותר הביא את השגותיו כנגד פסק דינה של הערכאה הדיונית בפני בית המשפט הצבאי לערעורים. אולם, בטרם נדרש זה האחרון להכריע בערעור, הודיעו הצדדים על גיבוש הסדר טיעון, לפיו ייגזרו לעותר 22 שנות מאסר, וכך היה.

פסק הדין בערעור ניתן בחודש יוני 2006, ושכונות ספורים לאחר מכן פנתה באת-כוח העותר למפקד הצבאי בבקשה להשיב לשולחה את הכספים שנתפסו בחזקתו, תוך שהיא מסבירה כי "זהו סכום שקיבל עבור מכירת תנור אפיה" (ראו מש/3). בחודש ינואר 2007 נשלחה לבאת כוח העותר הודעה לפיה הוחלט לחלט את הכספים מכוח תקנות 84 ו-120 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, בהתבסס על הודאת העותר לפיה קיבל תשלום חודשי מארגון החמאס, שהינו התאחדות לא מותרת. המשיב הוסיף והפנה לתקנה 120 בה נקבעה סמכותו להחרים את רכושו של מי שעבר עבירות עליהן נדונים בפני בית משפט צבאי או שבה כרוכה אלימות. כנגד החלטה זו מופנית העתירה שבפנינו.

3. גם לאחר שעיינו בנימוקי העתירה שבכתב, והאזנו לטיעונה של עו"ד צמל על-פה, לא מצאנו כי הוכחה עילה לשנות מהחלטתו של המפקד הצבאי. לא נעלמה מעינינו טענת העותר לפיה הכספים שנמצאו בחזקתו נמסרו לו בתמורה לתנור שמכר. אולם, מכוח הודאתו, בחקירתו ובבית המשפט הצבאי לערעורים, בעובדות המפלילות שיוחסו לו, שוב אין ספק כי בין השנים 1998 עד 2002 הוא קיבל תשלום חודשי בסך 3,500 דינר מארגון החמאס. חישוב פשוט מעלה כי הסכום הכולל שהועבר לעותר הגיע לכדי כ-170 אלף דינר. כסף זה הוא רכוש של התאחדות לא מותרת, ועל כן רשאי המפקד הצבאי לחלט כספים שנמצאו בחזקת העותר, יהא מקורם אשר יהא, עד לתקרה של הסכום הכולל שניתן לו על ידי אותה התאחדות, ולו מן הטעם שאין מותרים בידי עברייני טובת הנאה בה זכה כתוצאה מהעבירות אותן ביצע.

נוכח האמור, העתירה נדחית.

ניתן היום, י"א אדר ב' התשס"ח (18.3.08).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט